

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

15. juuli 2015*

Õigus tutvuda dokumentidega — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Dokumentid teatavate Euroopa Parlamendi liikmete kindlustatuse kohta täiendavas pensioniskeemis — Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine — Eraelu puutumatus ja isikupuutumatusesega seotud erand — Määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 8 punkt b — Isikuandmete edastamine — Isikuandmete saamise vajalikkuse ja andmesubjekti õigustatud huvide kahjustamise ohuga seotud tingimused

Kohtuasjas T-115/13,

Gert-Jan Dennekamp, elukoht Giethoorn (Madalmaad), esindajad: advokaadid O. Brouwer, T. Oeyen ja E. Raedts,

hageja,

keda toetavad

Soome Vabariik, esindaja: H. Leppo,

ja

Rootsi Kuningriik, esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson ja U. Persson, ning hiljem A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman ja F. Sjövall,

ning

Euroopa Andmekaitseinspektor, esindajad: A. Buchta ja U. Kallenberger,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: N. Lorenz ja N. Görlitz,

kostja,

mille ese on nõue tühistada parlamendi 11. detsembri 2012. aasta otsus A(2012) 13180 keelduda võimaldamast hagejal tutvuda teatavate dokumentidega, mis käsitlevad Euroopa Parlamendi teatavate liikmete kindlustatust täiendavas pensioniskeemis,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president A. Dittrich, kohtunikud J. Schwarcz (ettekandja) ja V. Tomljenović,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtusekretär: ametnik L. Grzegorzcyk,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 19. novembri 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 1 Hageja Gert-Jan Dennekamp on Nederlandse Omroep Stichting'us (Madalmaade ringhäälingusihitasutus) töötav ajakirjanik.
- 2 25. novembril 2005 esitas hageja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (ELT 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) alusel parlamendile taotluse võimaldada tal tutvuda „kõigi dokumentidega”, mis käsitlevad Euroopa Parlamendi liikmete täiendavat pensioniskeemi (edaspidi „pensioniskeem”). Tal võimaldati tutvuda Euroopa Parlamendi juhatuse (edaspidi „juhatuse”) peasekretäri teatisega, mitut aastat puudutavate raamatupidamis- ja aastaaruannetega ning juhatuse koosoleku protokolliga. Seejärel esitas hageja Euroopa ombudsmanile kaebuse põhjusel, et tal ei võimaldatud tutvuda pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimekirjaga; ombudsman lõpetas kaebuse käsitlemise.
- 3 Hageja esitas 20. oktoobril 2008 taotluse võimaldada tal tutvuda kõigi dokumentidega, millest ilmneb, millised parlamendiliikmed olid 1. septembri 2005. aasta seisuga pensioniskeemis kindlustatud, ja dokumentidega tutvumise taotluse esitamise kuupäeva seisuga kindlustatute loeteluga, kelle eest parlament tegi igakuiseid sissemakseid. Parlament jättis 17. detsembril 2008 rahuldamata eespool nimetatud dokumentidega tutvumise kordustaotluse.
- 4 Üldkohus jättis 17. detsembri 2008. aasta otsuse peale esitatud tühistamishagi rahuldamata 23. novembri 2011. aasta otsusega kohtuasjas T-82/09: Dennekamp vs. parlament (EU:T:2011:688). Sisuliselt leidis Üldkohus, et hageja ei võtnud dokumentidega tutvumise taotluse esitamisel arvesse 29. juuni 2010. aasta kohtuotsuses C-28/08 P: komisjon vs. Bavarian Lager (EKL, EU:C:2010:378, punkt 63) käsitletud põhimõtet, mille kohaselt tuleb juhul, kui dokumentidega tutvumise taotlus puudutab isikuandmeid, täielikult kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102). Täpsemalt tõdes Üldkohus, et hageja ei olnud täitnud määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud nõuet tõendada isikuandmete saamise vajalikkust (kohtuotsus Dennekamp vs. parlament, eespool viidatud, EU:T:2011:688, punktid 31–35).
- 5 Hageja palus 10. septembri 2012. aasta kirjas parlamendi presidendilt luba tutvuda nelja liiki dokumentidega: kõigi dokumentidega, millest nähtub, kes praegustest parlamendiliikmetest on kõnealuses pensioniskeemis kindlustatud; nende parlamendiliikmete nimelise loeteluga, kes olid selles pensioniskeemis kindlustatud pärast 2005. aasta septembrit; nende parlamendiliikmete nimelise loeteluga, kes on käesoleval ajal selles pensioniskeemis kindlustatud ja kelle eest parlament teeb igakuiseid sissemakseid; ning kõigi dokumentidega, mis on seotud pensioniskeemi finantsolukorraga alates aastast 2009 (edaspidi „esialgne taotlus”).
- 6 Hageja rõhutas esialgses taotluses esiteks, et isikuandmete saamiseks esineb objektiivne vajadus määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses, ja teiseks, et puudub oht, et kõnealuste andmete avalikustamine kahjustaks andmesubjektide õigustatud huve.

- 7 Seoses isikuandmete saamise vajalikkusega rõhutas hageja, tuginedes määrusega nr 1049/2001 tunnustatud suurele avalikule huvile läbipaistvuse vastu, et üldsusel on vaja paremini aru saada, kuidas otsused tehti, ning märkis, et see võiks toimuda ajakirjanduslike reportaažide pinnalt tekkiva arutelu teel. Ta toonitas, et käesoleval juhul on Euroopa kodanikel ülimalt suur vajadus teada saada, millised parlamendiliikmed on pensioniskeemist isiklikult huvitatud, kui võtta eelkõige arvesse asjaolu, et parlament maksab pensioniskeemis kindlustatute sissemaksetest kaks kolmandikku, et ta on mitu korda korvanud pensioniskeemi puudujäägid ja võtnud kohustuse hüvitada selle skeemi kõik kahjud, tagades sel viisil, et skeemis kindlustatutel säiliks kõik juba omandatud pensioniõigused, mis hageja hinnangul tähendab avalike ressursside laialatuslikku kasutamist.
- 8 Seoses andmesubjektide õigustatud huvide kahjustamise puudumisega oli hageja seisukohal, et on raske välja selgitada, mis kahju tõuseks pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamisest, kuivõrd need isikud oleksid pensioniskeemis jätkuvalt kindlustatud ja neile tehtaks sealt jätkuvalt väljamakseid, ning nende erainvesteringuid sel viisil ei avalikustataks. Seoses võimalusega, et asutakse seisukohale, et pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine kahjustaks nende isiklike huve, leiab hageja, et tegemist ei ole õigustatud isiklike huvidega, arvestades asjaolu, et see pensioniskeem loodi ja seda mõjutatakse parlamendiliikmete poolt parlamendiliikmete nimel ning see teeb avaliku sektori vahenditest rahastatavaid väljamakseid, mistõttu ei peaks niisuguseid isiklike huve käsitlema samal viisil kui huve, mis on seotud isikliku huviga tavalisse pensioniskeemi tehtud sissemaksete vastu. Hageja hinnangul ei saa avalikkuse negatiivset reaktsiooni teatavate parlamendiliikmete kindlustatuse suhtes selles pensioniskeemis pidada eraelu puutumatus kahjustamiseks, mida määrusega nr 1049/2001 soovitakse vältida.
- 9 Viimaseks, olles viidanud Euroopa põhiõiguste hartale ja Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile (edaspidi „EIÕK”), väitis hageja esialgses taotluses, et tema eesmärk ei ole sekkuda parlamendiliikme kodusesse või pereellu, vaid algatada avalik arutelu avalike ülesannete täitmise üle, milles Euroopa kodanikel peaks olema õigus osaleda.
- 10 Parlamendi peasekretär keeldus 17. oktoobri 2012. aasta kirjaga esimest kolme liiki dokumentidega tutvumise võimaldamisest, põhjusel et tegemist on isikuandmeid sisaldavate dokumentidega, mille puhul määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b on nõutud, et taotleja peab tõendama andmete saamise vajalikkust ning et ei tohi olla alust karta andmesubjekti õigustatud huvide kahjustamist. Peasekretär leidis aga, et hageja ei olnud tõendanud kõnealuste andmete saamise vajalikkust, kuivõrd ta viitas üksnes üldsuse huvile läbipaistvuse vastu. Seetõttu leidis peasekretär, et ei ole tarvis hinnata, kas on alust karta andmesubjektide õigustatud huvide kahjustamist. Viimaseks määratles peasekretär hageja taotletud neljandast dokumendiliigist dokumendid, mis puuduvad pensioniskeemi finantsolukorda alates aastast 2009, ning andis viited, mille all need parlamendi veebisaidil leiduvad.
- 11 Hageja esitas 8. novembri 2012. aasta kirjas määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 alusel kordustaotluse eespool punktis 5 viidatud kolme esimesse liiki kuuluvate dokumentidega tutvumiseks (edaspidi „kordustaotlus”). Hageja rõhutas põhjusi, mille tõttu ta pidas vajalikus, et talle edastatakse kõnealused isikuandmeid sisaldavad dokumendid, tuginedes õigusele tutvuda teabega ja õigusele sõnavabadusele. Ta rõhutas, et parlament ei kaalunud nende andmete edastamise vajalikkust õigusega asjassepuutuvate parlamendiliikmete eraelu kaitsele, ja samuti selgituste puudumist selle kohta, mil viisil oleks kõnealuste dokumentidega tutvumine parlamendiliikmete eraelu konkreetset ja täpselt kahjustanud. Järgmiseks selgitas hageja üksikasjalikult esiteks seda, et taotletud dokumentide avalikustamine on vajalik selleks, et oleks võimalik teha reportaaž viisist, kuidas avalikke vahendeid kasutati, erahuvide võimalikust mõjust sellele, kuidas parlamendiliikmed hääletavad, ja teiseks seda, mis põhjustel ei tohiks taotletud dokumentides mainitud parlamendiliikmete isiklikud huvid kaaluda üles sõnavabadust ja üldsuse huvi saada teavet avaliku sektori vahendite kulutamise ja tehtud poliitiliste otsuste kohta.
- 12 Nõukogu jättis kordustaotluse 11. detsembri 2012. aasta otsusega A (2012) 13180 rahuldamata (edaspidi „vaidlustatud otsus”).

- 13 Vaidlustatud otsuses tugines parlament taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumisel määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitseks ette nähtud erandile, põhjusel et asjassepuutuvad dokumendid sisaldavad isikuandmeid määruse nr 45/2001 artikli 2 punkti a tähenduses, mille avalikustamine oleks vastuolus viimati nimetatud määrusega, mida tuleb täielikult kohaldada, kui taotletud dokumendid sisaldavad niisuguseid andmeid.
- 14 Seoses määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse nõudega leidis parlament vaidlustatud otsuses esiteks, et seda tingimust tuleb tõlgendada kitsendavalt, nagu kõiki erandeid põhiõigustest. Teiseks möönis ta, et hageja oli olnud väga täpne seoses oma kavatsusega kõnealuste isikuandmete suhtes, kuid tema argumendid ei tõenda nende andmete edastamise vajalikkust. Parlament oli nimelt seisukohal, et kui määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kontekstis lugeda põhjendatud argumendiks üldsuse ja meedia huvi avalike kulutuste kontrollimise vastu, võimaldaks see isikuandmeid avaldada üle mõistlike piiride ja eiraks isikuandmete kaitse põhimõtet. Täpsemalt märkis parlament, et hageja ei olnud tõendanud seost oma kavatsuste ja avalikustamisaotluse esemeks olevate täpsete andmete vahel. Kõigi pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede küsimine ei ole vajalik ega proportsionaalne, sest pensioniskeemiga seotud otsused teeb parlamendi juhatus. Kolmandaks märkis parlament, et huvide konflikt on parlamendi puhul vältimatu, sest parlament otsustab alati oma liikmete töötasu üle; niisugune asjaolu ei saa iseenesest õigustada isikuandmete avalikustamist. Neljandaks leidis parlament, et määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tuleb tõlgendada nii, et järgitaks selle määruse mõtet ja kasulikku mõju, ning selle kohaldamine ei tohi seda muuta sisutihjaks – see aga juhtuks, kui sarnaselt käesolevale asjale oleks isikuandmete edastamise ainus eesmärk nende avalikkusele teatavaks tegemine. Kuna määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamine nõuab andmete saamise vajalikkuse tõendamist vastuvõtja poolt, võimaldaks hageja taotletud eesmärk nende andmetega tutvuda isikutel, kes ei ole tõendanud nende andmetega tutvumise vajalikkust, see aga oleks vastuolus eespool punktis 4 viidatud kohtuotsuses komisjon *vs.* Bavarian Lager, (EU:C:2010:378, punkt 63) käsitletud põhimõttega.
- 15 Seoses vaidlusaluste isikuandmete edastamise vajalikkuse ja andmesubjektide õigustatud huvide kaalumisega leidis parlament määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b arvestades, et andmesubjektide õigustatud huvid on olulisemad, nii et edastamise lubamine ei oleks proportsionaalne. Esiteks möönis parlament, et parlamendiliikmete õigustatud huvid on vähem ulatuslikud kui avalikke ülesandeid mittetäitva eraisiku huvid, ja et seetõttu on ka neid puudutavate andmete kaitse nõrgem. Teiseks märkis parlament siiski, et pensioniskeemi rahastamine avalikest vahenditest ei tähenda, et parlamendiliikme isikuandmeid ei peaks kaitsma või et parlamendiliikmetel puudub õigustatud huvi, millele saaks tugineda nende andmete avaldamise vastu. Sellega seoses rõhutas parlament, et tuleb teha vahet avalikku sfääri kuuluvatel andmetel, mille kaitse on nõrgem, ja erasfääri kuuluvatel andmetel, mida kaitstakse õigustatud huvi mõiste kaudu. Parlamendi hinnangul kuuluvad aga kõnealused isikuandmed parlamendiliikmete erasfääri, kuna nendes sisalduva teabe kaitsmise vastu on õigustatud huvi. Tegemist on asjassepuutuvate parlamendiliikmete isiklikku majanduslikku olukorda puudutavate andmetega sissemaksete kohta pensioniskeemi ja sellest tulenevate pensioniõiguste kohta, mis on isiklikku laadi küsimused. Parlament märkis, et mõistagi on parlamendiliikme mandaat selle pensioniskeemiga liitumise *sine qua non* tingimus, kuid pensioni makstakse alles pärast mandaadi lõppemist ja isiku enda sissemaksed on suured. Kolmandaks rõhutas parlament, et kui avalikest vahenditest rahastamine oleks isikuandmete kaitse välistamiseks piisav, kehtiks see üksiti kõigi avalikus teenistuses töötajate suhtes. Neljandaks järeldas parlament huvide kaalumise tulemusel, et arvestades seda, et meedia ja laia üldsuse huvi parlamendiliikmete isikliku olukorra kohta on üldist laadi, siis ei oleks taotletud andmete avalikustamine proportsionaalne, välja arvatud juhul, kui asuda seisukohale, et tutvuda peab olema võimalik parlamendiliikmete või lausa kõigi avalikus teenistuses töötavate isikute isikuandmetega, mis on seotud avaliku sektori vahenditest tehtavate kulutustega. Parlamendi hinnangul muudaks niisugune lähenemisviis ELTL artikli 16 ainetuks, samas kui hageja oleks oma eesmärkide saavutamiseks võinud küsida kõnealuse pensioniskeemi rahalist olukorda puudutavaid

koondnäitajaid. Viiendaks märgib parlament, et hageja eesmärkidele saavutamiseks on olemas sobivamaid meetodeid, mis võimaldavad tagada piisava kontrolli avaliku sektori kulutuste üle ja avalikkust teavitada.

Menetlus ja poolte nõuded

- 16 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. veebruaril 2013.
- 17 Vastavalt 29. ja 30. mail ja 11. juunil 2013 esitatud menetlusdokumentidega palusid Euroopa Andmekaitseinspektor, Rootsi Kuningriik ja Soome Vabariik luba astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks.
- 18 Üldkohtu teise koja presidendi 11. septembri 2013. aasta määrustega lubati Euroopa Andmekaitseinspektoril ning Rootsi Kuningriigil ja Soome Vabariigil menetlusse astuda.
- 19 Seoses Üldkohtu kodade koosseisu muutmisega kuulub ettekandja-kohtunik nüüd viienda koja koosseisu, mistõttu määrati käesolev kohtuasi sellele kojale.
- 20 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud, sealhulgas menetlusse astunute kohtukulud, välja parlamendilt.
- 21 Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ja Euroopa Andmekaitseinspektor paluvad üldkohtul rahuldada hageja nõuded ja tühistada vaidlustatud otsus.
- 22 Parlament palub Üldkohtul:
- jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 23 Menetlust korraldava meetmena esitas Üldkohus kohtuasja pooltele küsimuse. Parlament vastas küsimusele 16. oktoobril 2014 saabunud menetlusdokumendis ja hageja 17. oktoobril 2014 saabunud menetlusdokumendis.
- 24 Kohtistungi järel esitati parlamendile mitu kirjalikku küsimust, millele antud vastus saabus Üldkohtu kantseleisse 7. jaanuaril 2015. Hageja esitas parlamendi vastuse kohta märkused. Menetluse suuline osa lõpetati 2. veebruaril 2015.

Õiguslik käsitlus

1. Vaidluse ulatus

- 25 Menetlust korraldavale meetmele antud vastuses märkis hageja, et 64 pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliiget avaldas vastuseisu muudatustele, mis parlamendi juhatus 9. märtsi ja 1. aprilli 2009. aasta koosolekul tegi, ning nad esitasid Üldkohtule hagi, mis jäeti 15. detsembri 2010. aasta määrusega liidetud kohtuasjades T-219/09 ja T-326/09: Albertini jt ning Donnelly/Parlament, Rec, EU:T:2010:519) vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

- 26 Lisaks esitas üks teine pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliige samuti Üldkohtule hagi parlamendi otsuse peale keelduda talle täiendava vabatahtliku pensioni ühekordse maksena väljamaksmisest (kohtuotsus, 18.10.2011, Purvis vs. parlament, T-439/09, EKL, EU:T:2011:600).
- 27 Seetõttu tuleb tõdeda, et 65 pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikme nimed said avalikuks kuupäeval, mil kuulutati Üldkohus otsused eespool punktides 25 ja 26 nimetatud kohtuasjades, ehk enne käesoleva hagi esitamist.
- 28 Selles osas on käesolev hagi ainetu (vt selle kohta kohtumäärus, 11.12.2006, Weber vs. komisjon, T-290/05, EU:T:2006:381, punkt 42).
- 29 Seetõttu ei ole selles vaidlusküsimuses tarvis otsust teha.

2. Hagi põhjendatus

- 30 Hageja esitab vaidlustatud otsuse vastu kaks väidet. Esimese väite kohaselt on rikutud põhiõiguste harta artikleid 11 ja 42 ning tehtud viga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamisel koostoimes määruse nr 45/2001 artikli 8 punktiga b. Teine väide käsitleb põhjenduse puudumist.

Esimene väide, et rikutud on põhiõiguste harta artikleid 11 ja 42 ning tehtud viga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamisel koostoimes määruse nr 45/2001 artikli 8 punktiga b

- 31 Väite esimeses osas väidab hageja, et esitas kordustaotluses vastavalt määruse nr 45/2001 artikli 8 punktile b sõnaselged ja seaduslikud õigustused taotletud dokumentides sisalduvate isikuandmete saamise vajalikkuse kohta, tuginedes Euroopa kodanike õigusele saada teavet. Teises väiteosas leiab hageja, et huvide kaalumisel ei ole parlamendiliikmetel õigustatud huvi eraelu puutumatus vastu määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses.
- 32 Väite esimene osa jaguneb neljaks argumendiks, millega hageja kinnitab, et ta on esiteks tõendanud isikuandmete saamise vajalikkust, mis on määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud kriteerium, tõlgendatuna arvestades kohtuotsuseid komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 4 eespool (EU:C:2010:378, punkt 63), ja Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool (EU:T:2011:688, punktid 31–35), et teiseks ei tohi vajalikkuse kriteeriumi tõlgendada kitsendavalt, kolmandaks on ta sõnaselgelt näidanud seost oma taotluse eesmärgi ja kõigi taotletud nimede avalikustamise vahel, mis oleks kõige sobivam viis selle eesmärgi saavutamiseks, ja et neljandaks ei võta vaidlustatud otsus piisavalt arvesse määruse nr 1049/2001 ülesehitust ja eesmärki.
- 33 Väite teine osa jaguneb kolmeks argumendiks. Esiteks väidab hageja, et parlamendiliikmetel ei ole õigustatud huvi oma eraelu puutumatus vastu määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses, kuna nende tegevus on suures osas avalikkuse tähelepanu all. Teiseks on hageja seisukohal, et parlament ei selgitanud vaidlustatud otsuses, kuidas taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks parlamendiliikmete õigustatud huve. Kolmanda argumendiga väidab ta, et isegi kui parlament leidis õigesti, et taotletud teave kuulub parlamendiliikmete erasfääri, ei ole see piisav selle teabe kaitsmiseks õigustatud huvina määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses, mis nõuab esinevate huvide kaalumist.
- 34 Kõigepealt tuleb analüüsida tingimusi, mille korral isikuandmete edastamine on määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaselt lubatud, vastates eelkõige väite esimese osa teisele ja neljandale argumendile, mille eesmärk on vaidlustada viis, kuidas parlament kohaldas määrust nr 1049/2001 koostoimes määrusega nr 45/2001. Seejärel tuleb kindlaks teha, kas parlament hindas õigesti põhjendusi, mis hageja esitas isikuandmete edastamise vajalikkuse kohta, vastates väite esimese osa

esimesele ja kolmandale argumendile. Viimaseks tuleb kontrollida, kas parlament kaalus õigesti parlamendiliikmete õigustatud huvi eraelu puutumatus vastu huviga isikuandmete edastamise vastu, vastates väite teise osa kolmele argumendile, mis suures osas kattuvad.

Määruse nr 1049/2001 kohaldamine koostoimes määrusega nr 45/2001 ja määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamise tingimuste tõlgendamine

- 35 Sissejuhatuseks olgu meenutatud, et ETL artikli 15 lõike 3 kohaselt on igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õigus tutvuda liidu institutsioonide dokumentidele põhimõtete ning tingimuste alusel, mis määratletakse vastavalt ETL artiklis 294 kirjeldatud menetlusele (vt kohtuotsus, 7.2.2014, komisjon *vs.* EnBW, C-365/12 P, EKL, EU:C:2014:112, punkt 61 ja seal viidatud kohtupraktika). Nagu on märgitud määruse nr 1049/2001 põhjenduses 1, peegeldab see määrus Amsterdami lepinguga ELL artikli 1 teise lõiku talletatud tahet tähistada uut etappi Euroopa rahvaste üha tihedama liidu loomises, kus otsused tehakse nii avalikult kui võimalik ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik. Nimetatud määruse põhjenduses 2 on meelde tuletatud, et üldsuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega on seotud institutsioonide demokraatlikkusega (kohtuotsused, 1.7.2008, Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, C-39/05 P ja C-52/05 P, EKL, EU:C:2008:374, punkt 34, ja 21.7.2011, Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, C-506/08 P, EKL, EU:C:2011:496, punkt 72).
- 36 Selle tagamiseks on määrusega nr 1049/2001 seatud eesmärk, nagu nähtub määruse põhjendusest 4 ja artiklist 1, anda üldsusele võimalikult laialdane võimalus tutvuda institutsioonide dokumentidega (kohtuotsused, Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, punkt 35 eespool, EU:C:2008:374, punkt 33, ja Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 73).
- 37 Kahtlemata võib seda õigust ikkagi teatud avalikest või erahuvidest lähtudes piirata. Täpsemalt on nimetatud määruse artiklis 4 koostoimes põhjendusega 11 ette nähtud erandnormid, mis lubavad institutsioonidel keelata tutvumise dokumendiga, mille avalikustamine kahjustaks mõnd selle artikliga kaitstud huvi (kohtuotsus, Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 74).
- 38 Kuna need erandid teevad erandi üldsuse võimalikult laialduslikust dokumentidega tutvumise põhimõttest, tuleb neid siiski tõlgendada ja kohaldada täht-tähele (kohtuotsused, Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, punkt 35 eespool, EU:C:2008:374, punkt 36, ja Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 75).
- 39 Seega, kui asjassepuutuv institutsioon otsustab mitte võimaldada tutvuda taotletud dokumendiga, on ta põhimõtteliselt kohustatud selgitama, kuidas selle dokumendi avalikustamine võib konkreetselt ja tegelikult kahjustada huvi, mida kaitseb määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erand, millele see institutsioon tugineb (kohtuotsus, Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 76). Lisaks peab niisuguse kahjustamise oht olema mõistlikult ettenähtav, mitte puhtalt hüpoteetiline (kohtuotsused, Rootsi ja Turco *vs.* nõukogu, punkt 35 eespool, EU:C:2008:374, punkt 43, ja Rootsi *vs.* MyTravel ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 76).
- 40 Olgu meenutatud, et nähtuvalt kohtupraktikast tuleb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erandi kohaldamisel määruste nr 1049/2001 ja nr 45/2001 vahelisi seoseid analüüsides meeles pidada, et nimetatud määrustel on erinevad eesmärgid. Esimene on suunatud avaliku võimu asutuste otsustusprotsessi ja nende otsuste aluseks oleva teabe suurima võimaliku läbipaistvuse tagamisele. Selle määruse eesmärk on seega muuta dokumentidega tutvumise õiguse kasutamine võimalikult lihtsaks ja edendada head haldustava. Teise määruse eesmärk on kaitsta isikuandmete töötlemisel füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi ning eelkõige isikute õigust eraelu puutumatus (kohtuotsus, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 49, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 23).

- 41 Kuna määrustes nr 45/2001 ja nr 1049/2001 ei ole sätteid, mis näeks sõnaselgelt ette neist ühe või teise ülimuslikkuse, tuleb põhimõtteliselt tagada, et neid mõlemaid kohaldataks täielikult (kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 56, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 24).
- 42 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b, mille alusel parlament vaidlustatud otsuses keeldus taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest, on ette nähtud, et „[i]nstitutsioonid keelavad juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks eraelu puutumatus ja isikupuutumatus, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate [liidu] õigusaktidega”. Kohtupraktikast ilmneb, et selle sätte puhul on tegemist jagamatu tervikuga, mis nõuab, et eraelu puutumatus ja isikupuutumatus võimalikku kahjustamist hinnataks alati kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega, eelkõige määrusega nr 45/2001. See säte kehtestab erikorra ja tugevdab niisuguse isiku kaitset, kelle isikuandmeid võidakse vajaduse korral üldsusele edastada (kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punktid 59 ja 60, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 25).
- 43 Kui määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotlusega palutakse luba tutvuda isikuandmeid sisaldavate dokumentidega, tuleb kohaldada kõiki määruse nr 45/2001 sätteid, sh selle määruse artiklit 8 (kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 63, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 26).
- 44 Need on kaalutlused, millest lähtudes tuleb analüüsida hageja argumente, mida toetavad Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ja Euroopa Andmekaitseinspektor.
- 45 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses ei võeta piisavalt arvesse määruse nr 1049/2001 ülesehitust ja eesmärki, milleks on avaliku võimu vastutuse ning tema otsustusprotsessi seaduslikkuse suurendamine ja läbipaistvuse kaudu kodanikele lähendamine. Eespool punktis 4 viidatud kohtuotsust komisjon *vs.* Bavarian Lager (EU:C:2010:378) arvestades ei tohi määrust nr 1049/2001 jätta ilma kasulikust mõjust, andes selle asjakohastele sätetele tõlgenduse, mille kohaselt õiguspärase avalikustamise eesmärk ei saaks kunagi olla täielik avalikustamine üldsusele. Pealegi ei võtaks niisugune tulemus arvesse tingimusi, mille puhul Euroopa Inimõiguste Kohus leiab, et üldsuse õigus tutvuda teabega kaalub üles avaliku elu tegelase õiguse eraelu puutumatus – reportaaž teeb nimelt teatavaks asjaolud, mis edendavad demokraatlikus ühiskonnas debatti nimetatud isikute kui oma ametiülesannete täitjate üle. Hageja leiab, et parlament rikkus põhiõiguste harta artiklit 11 selle koostoimes EIÖK artikliga 10, kui ta asus vaidlustatud otsuses seisukohale, et määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b eesmärgiga oleks vastuolus see, kui andmete üldsusele avalikustamist loetakse seaduslikuks eesmärgiks.
- 46 Repliigis rõhutab hageja, et määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse kriteeriumi ei tohi tõlgendada kitsendavalt, sest see tähendaks dokumentidega tutvumise põhiõigusest tehtud erandi liiga ulatuslikku tõlgendamist, selle õiguse õigusvastast piiramist ja liidu kohtupraktikale vastandumist.
- 47 Hageja arusaam lähtub ideest, et määruste nr 1049/2001 ja nr 45/2001 koos kohaldamine vastavalt eespool punktis 4 viidatud kohtuotsusele komisjon *vs.* Bavarian Lager (EU:C:2010:378), ei tohi viia esimesena nimetatud määruse sätete ja seeläbi ka kõigi Euroopa kodanike põhiõiguse tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega täieliku nullimiseni. Soome Vabariik leiab menetluse astuja avalduses lisaks, et selleks, et kõnealustest määrustest ühe kohaldamine oleks teise määrusega kooskõlas ja sidus, tuleb kohaldada mõlema põhisisu ja aluspõhimõtteid. Tema hinnangul tuleb nende põhimõtete hulgas arvesse võtta eelkõige määrusega nr 1049/2001 kehtestatud eeskirja dokumentidega tutvumise taotluste põhjenduse puudumise kohta. Selles kontekstis ei tohi anda kitsendavat tõlgendust määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sätestatud andmete saamise vajalikkuse mõistele, mis piiraks või sootuks kaotaks dokumentidega tutvumise võimaluse juhul, kui taotlus põhineb niisugusel üldisel huvil nagu õigus teabele.

- 48 Selleks, et vastata nendele argumentidele, mille eesmärk on saavutada tasakaal määrusest nr 1049/2001 tuleneval õigusel tutvuda institutsioonide dokumentidega, ja määrusest nr 45/2001 samade institutsioonide jaoks tulenevatel kohustustel isikuandmeid sisaldavate dokumentide edastamise kohta, tuleb täpsustada nende kahe määrusega kehtestatud õigusnormide ülesehitust.
- 49 Esiteks tuleb meelde tuletada, et määrust nr 45/2001 kohaldatakse dokumentidega tutvumise taotlusega seoses ainult juhul, kui institutsioon, kelle poole pöörduiti, keeldub tutvumise võimaldamisest, tuginedes taotleja vastu määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b sätestatud erandile. Selles sättes on nõutud, et võimalikku eraelu puutumatus ja isikupuutumatus riivet tuleb analüüsida ja hinnata isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktide, eelkõige määruse nr 45/2001 alusel (vt selle kohta kohtuotsus komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 59).
- 50 Kui taotletud dokumendid sisaldavad isikuandmeid määruse nr 45/2001 artikli 2 punkti a tähenduses, peab institutsioon põhimõtteliselt tagama mõlema kõnealuse määruse täieliku kohaldamise dokumentidega tutvumise taotlusele (kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 56, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 24). Sellegipoolest tuleb märkida, et määruse nr 45/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b kehtestab erikorra ja tugevdab niisuguse isiku kaitset, kelle isikuandmeid võidakse vajaduse korral üldsusele edastada, ja et dokumentidega tutvumise taotluse läbivaatamisel kohaldatakse kõiki määruse nr 45/2001 sätteid, sh selle artiklit 8 (kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punktid 60 ja 63, ning Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punktid 25 ja 26). Lisaks tuleneb määruse nr 45/2001 põhjenduste 7 ja 14 koostoimest, et selle määruse sätted on siduvad ja neid tuleb kohaldada kõigis liidu institutsioonides ja asutustes mis tahes kontekstis toimuva isikuandmete töötlemise suhtes.
- 51 Niisiis, kui dokumentidega tutvumise taotluse tulemuseks võib juhul, kui see taotlus rahuldatakse, olla isikuandmete avalikustamine, peab institutsioon, kelle poole pöörduiti, kohaldama kõiki määruse nr 45/2001 sätteid, ilma et määruses nr 1049/2001 sätestatud erinevate eeskirjade või põhimõtete tulemusel võidaks piirata neile andmetele antud kaitse täielikkust. Niisugune institutsioonide tegutsemispõhimõte tuleneb nähtuvalt määruse nr 45/2001 põhjendusest 12 nende õiguste tähtsusest, mis andmesubjektidele on antud nende kaitsmiseks niisuguste andmete töötlemise puhul.
- 52 Sellises üldises raamistikus peab kahtlemata paika hageja ja Soome Vabariigi poolt rõhutatud asjaolu, et õigus tutvuda dokumentidega ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõike 1 alusel piiratud sellega, kas taotleja põhjendab huvi nimetatud dokumentide avalikustamise vastu. Tegemist on avatuse ja läbipaistvuse põhimõtete konkreetse väljendusega, millest peavad olema kantud liidu institutsioonide tegevus ja demokraatlikkus.
- 53 Teisalt tuleb tõdeda, et pannes institutsioonidele määruse nr 45/2001 kaudu kohustuse hinnata eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kahjustamise ohtu ning arvestades kitsendusi ja piiranguid, mis määrus nr 1049/2001 artikli 8 punktiga b isikuandmete töötlemisele paneb, nõuab selle määruse artikli 4 lõike 1 punkt b taotlejalt kaudselt, et ta tõendaks ühe või enama sõnaselge ja õiguspärase põhjenduse olemasolu taotletud dokumentides sisalduvate isikuandmete saamise vajalikkuse kohta (vt selle kohta kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 78, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 30).
- 54 Nii nõuab määruse nr 45/2001 artikli 8 punkt b, et dokumentidega tutvumise taotluse saanud institutsioon hindaks kõigepealt, kas isikuandmete edastamine on taotleja soovitatav eesmärki arvestades vajalik ja seega proportsionaalne (vt selle kohta kohtuotsus, Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 34). Teiseks paneb sama säte ehk määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b institutsioonile, kelle poole pöörduiti, kohustuse kontrollida, kas isikuandmete edastamine võib kahjustada andmesubjektide õigustatud huve, tehes selles kontrollimise käigus kindlaks, kas taotleja soovitatav eesmärk võib niisuguse tagajärje kaasa tuua (vt selle kohta kohtuotsused, komisjon *vs.*

Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 78, ja Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 30). Seda tehes tuleb institutsioonil hinnata taotleja poolt isikuandmete saamiseks esitatud põhjendust ja seega ka dokumentidele juurdepääsu võimaldamist.

- 55 Järelikult toob määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sisalduva isikuandmete edastamise vajalikkuse tingimus kaasa määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõikes 1 sätestatud eeskirjast kehtestatud erandi olemasolu tunnustamise. Niisugust järeldust õigustab kasulik mõju, mis määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b sätetel peab olema, kuna mis tahes muu lahendus, kui isikuandmete edastamise vajalikkuse hindamine dokumentidega tutvumise taotluse esitaja eesmärkide seisukohast viiks paratamatult selle määruse artikli 8 punkti b kohaldamata jätmisele.
- 56 Teiseks on oluline pöörata erilist tähelepanu määruse nr 45/2001 artikli 8 punktiga b füüsiliste isikutele seoses nende isikuandmete töötlemisega antud kaitse korra põhitunnustele, kuna õigusest tutvuda dokumendiga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktiga b kehtestatud erandi kohaldamine eeldab, et täielikult ja tervikuna kohaldatakse määrust nr 45/2001, mille artiklis 1 on täpsustatud, et selle määruse eesmärk on kaitsta füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi, eelkõige nende õigust eraelu puutumatusel.
- 57 Määruse nr 45/2001 II peatüki 2. jaos olevas artiklis 5 on esitatud tingimused, mille korral isikuandmete töötlemist peetakse seaduslikuks. Määruse nr 45/2001 artiklites 7, 8 ja 9 on sätestatud isikuandmete edastamise tingimused vastavalt liidu institutsioonide või asutuste vahel või siseselt, 24. oktoobri 1995. aasta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise (EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) kohastele vastuvõtjatele, kes ei ole liidu institutsioonid või asutused, ning vastuvõtjatele, kes ei ole direktiivi 95/46 kohased vastuvõtjad ega liidu institutsioonid või asutused.
- 58 Kuigi määruse nr 45/2001 artiklid 7, 8 ja 9 ei kehtesta üldpõhimõtet ja selle suhtes kehtivaid erandeid, on nimetatud artiklitest igaühes isikuandmete edastamise võimalused täpselt piiritletud, sidudes need rangete tingimustega, mis juhul, kui need ei ole täidetud, keelavad isikuandmete edastamise. Nende tingimuste hulgas esineb alati andmete edastamise vajalikkus erinevat laadi eesmärkide seisukohalt.
- 59 Samas on määruse nr 45/2001 eesmärk nähtuvalt selle põhjendusest 5 anda selles määruses andmesubjektidena määratletud isikutele täitmisele pööratavad õigused ning määratleda liidu institutsioonide ja asutuste vastutavate töötajate andmetöötlusalased kohustused. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb tingimusi, millele vastavalt võivad liidu institutsioonid ja asutused isikuandmeid edastada, tõlgendada täht-tähelt, et mitte riivata neile isikutele määrusega nr 45/2001 antud õigusi, mida selle määruse põhjenduses 12 loetakse põhiõigusteks. Niisiis on vajalikkuse tingimuse täitmiseks tarvis tõendada, et isikuandmete edastamine on kõigist mõeldavatest meetmetest kõige sobivam taotleja soovitava eesmärgi saavutamiseks ja selle eesmärgiga proportsionaalne, mistõttu taotlejal on tarvis esitada sellekohased sõnaselged ja õigustatud põhjendused (vt selle kohta kohtuotsused, komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 78, ja Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punktid 30 ja 34).
- 60 Vastupidi hageja argumentidele ei saa määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse põhimõtet nõnda tõlgendatuna käsitada dokumentidega tutvumise põhiõiguse laiendavalt tõlgendamisenä, mis viiks selle õiguse ebaseadusliku ja liidu õiguse vastase piiramiseni. Niisugune tõlgendus ei too kaasa „absoluutse” erandi kehtestamist dokumentidega tutvumise õigusest, vaid loob kooskõla nende kahe põhiõiguse vahel, mis oleksid üksteisega vastuolus juhul, kui dokumentidega tutvumise taotlus puudutab määrusega nr 45/2001 kaitstud põhiõigust, nagu nähtub eespool punktides 56–59. Neid vastuolulisi õigusi kaitsvate sätete ülesehitust arvestades säilib ka õigus tutvuda dokumentidega, kuna määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohustuslik kohaldamine tähendab esiteks kõigest nõuet, et taotleja tõendaks isikuandmete saamise vajalikkust, ehk ta peab näitama, et tegemist on tema taotletava eesmärgi saavutamiseks kõige proportsionaalsema vahendiga (vt selle kohta kohtuotsus Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 34), ja teiseks seda, et

institutsioonile pannakse kohustus kontrollida, kas on põhjust arvata, et andmete üleandmine kahjustaks andmesubjektide õigustatud huve, arvestades taotleja soovivat eesmärki (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 78, ja Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 30). Määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sätestatud tingimuste täht-täheline tõlgendamine ei viiks seega mingil juhul niisuguse erandi loomiseni, mis üldiselt takistaks isikuandmeid sisaldavate dokumentidega tutvumist.

- 61 Üksiti ei tähenda määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse tingimuse täht-täheline tõlgendamine, et arvesse ei saaks võtta isikuandmete edastamise vajalikkuse üldist laadi põhjendust, nagu näiteks üldsuse õigus saada teavet parlamendiliikmete käitumise kohta oma ülesannete täitmisel. Nagu eespool punktis 54 juba märgitud, ei mõjuta andmete edastamise põhjenduse üldine laad tegelikult küsimust, kas edastamine on taotleja soovitava eesmärgi saavutamiseks vajalik.
- 62 On tõsi, et – nagu märgib ka parlament –, määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b sätted ei näe ette üldsuse huvi eraelu puutumatus ja isikupuutumatus vastu kaalumist mõne ülekaaluka üldsuse huviga. Sellegipoolest, kui välja arvata määruse nr 45/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b, mis nõuab, et isikuandmeid ei töödeldaks viisil, mis on vastuolus eesmärkidega, milleks neid andmeid koguti, ei piira ükski selle määruse säte nende põhjenduste ulatust, mida taotleja võib andmete edastamiseks esitada. Miski ei takista esitamast niisugust üldist laadi põhjendust, nagu esitati käesoleval juhul ja milleks sisuliselt on üldsuse õigus teabele.
- 63 Olgugi et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erand õigusest tutvuda dokumentidega paneb institutsioonidele kohustuse hinnata eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kahjustamise ohtu, mis kaasneb määrusega nr 45/2001 ja eriti selle artikli 8 punktiga b, tuleb seda kohaldada nii, et määruse nr 1049/2001 teistele sätetele antaks kasulik mõju. Nii ei oleks see juhul, kui institutsioonil, mis on saanud taotluse tutvuda isikuandmeid sisaldavate dokumentidega, oleks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b alusel võimalus keelata taotlejal põhjendada andmete edastamist üldist laadi eesmärgiga, näiteks nagu käesoleval juhul põhjenduseks esitatud üldsuse õigusega teabele.
- 64 Seetõttu ei saa nõustuda sellega, et üldist laadi põhjendus, mille hageja isikuandmete edastamise põhjendamiseks esitas, et täita määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse tingimus, võrdub määruse nr 1049/2001 tähenduses ülekaaluka üldise huvi kriteeriumi kordamisega.
- 65 Kolmandaks tuleb olenemata eespool punktis 51 tuvastatust tagasi lükata parlamendi argument, et määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse tingimuse täht-täheline tõlgendamine on vajalik seda enam, et käesoleval juhul on hageja sõnaselge ja ainus eesmärk teha talle edastatavad isikuandmed järgmiseks avalikkusele teatavaks, mis kujutab endast ülimalt sekkumist nende isikuandmete kaitsesse. Parlamendi hinnangul ei võimalda määrus nr 45/2001 isikuandmete kõigile avalikustamist.
- 66 Hageja on tõepoolest avaldanud soovi teha isikuandmed, mille edastamist ta on taotlenud, üldsusele teatavaks. Tuleb aga meelde tuletada määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamise õiguslikku konteksti. Nagu on meenutatud eespool punktides 49 ja 50, muutusid määruse nr 45/2001 sätted täielikult kohaldatavaks sellepärast, et esitatud on taotlus parlamendi valduses olevate dokumentidega tutvumiseks määruse nr 1049/2001 alusel, ja selle vastu on tuginetud sama määruse artikli 4 lõike 1 punktile b.
- 67 Isegi selles kontekstis on dokumentidega tutvumise taotluse eesmärk ja – taotluse rahuldamise korral – ka tulemus taotletud dokumentide avalikustamine, mis tulenevalt määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõikest 4 tähendab, et institutsioon või asutus, kelle poole pöörduiti, võimaldab avalikkusel nende dokumentidega tutvuda. Samas ei tule kõne alla isikuandmeid sisaldavate dokumentide edastamisele määruses nr 45/2001 ja eriti selle määruse artikli 8 punktis b seatud tingimuste selline tõlgendamine, et põhimõtteliselt võimaldatakse nendest tingimustest ühe kohaldamise tulemusel niisuguseid andmeid

sisaldavate dokumentidega tutvuda üksnes taotlejal, mitte aga üldsusel, muutes määruse nr 1049/2001 kohaldamise seeläbi võimatuks. Kui isikuandmeid sisaldavate dokumentidega tutvumise taotluse esitanud isik on tõendanud nende saamise vajalikkust ja kui taotluse saanud institutsioon on jõudnud järeldusele, et ei ole mingit põhjust arvata, et dokumentide edastamine võib kahjustada andmesubjektide õigustatud huve, võib dokumendid edastada ja – eeldusel, et kohaldamisele ei kuulu määruses 1049/2001 sätestatud muud erandid kui eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitsev erand –, niisuguseid andmeid sisaldav dokument või dokumendid avalikustatakse ja tehakse seeläbi üldsusele kättesaadavaks.

- 68 Eespool punktides 49–67 tuleneb, et määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sätestatud vajalikkuse kriteeriumi tuleb tõlgendada täht-tähelt; et isikuandmete edastamise vajalikkuse tingimus tähendab, et taotluse saanud institutsioon või asutus hindab seda vajalikkust dokumentidega tutvumise võimaluse taotleja eesmärgi arvestades, mis piirab dokumentidega tutvumise taotluse põhjenduse puudumise nõuet; et taotleja esitatud põhjendus andmete edastamise vajalikkuse kohta võib olla üldist laadi, ja et määrust nr 1049/2001 ei või jätta ilma kasulikust mõjust, andes selle asjakohastele sätetele tõlgenduse, mille kohaselt õigustatud avalikustamise eesmärk ei saaks kunagi olla täielik avalikustamine üldsusele.

Isikuandmete edastamise vajalikkuse kohta esitatud põhjenduste hindamine

- 69 Sisuliselt leiab hageja, et ta on tõendanud isikuandmete edastamise vajalikkust, mis on määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud kriteerium, tõlgendatuna kohtuotsuste komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool (EU:C:2010:378, punkt 63), ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool (EU:T:2011:688, punktid 31–35) alusel, ja et ta on sõnaselgelt näidanud seost oma taotluse eesmärgi ja kõigi küsitud nimede avalikustamise vahel.

- 70 Hageja argumentidele vastamiseks tuleb kõigepealt anda ülevaade haldusmenetluses esitatud põhjendustest isikuandmete edastamise vajalikkuse kohta, ja parlamendi poolt neile vaidlustatud otsuses antud hinnangust, ning seejärel esitada Üldkohtu hinnang kohtumenetluses poolte esitatud argumentidele.

– Isikuandmete edastamise vajalikkuse kohta esitatud põhjendustele vaidlustatud otsuses parlamendi poolt antud hinnangu analüüs

- 71 Tuleb tõdeda, et esialgses taotluses oli seoses isikuandmete edastamise vajalikkusega rõhutatud üldsuse huvi paremini aru saada, kuidas otsused tehti, ja asjaolu, et see võiks toimuda ajakirjanduslike reportaažide pinnalt tekkiva arutelu teel. Hageja väitel on Euroopa kodanikel käesoleval juhul ülimalt suur vajadus teada saada, millised parlamendiliikmed olid pensioniskeemist isiklikult huvitatud, kui nad pidid tegema otsuseid pensionifondi haldamise kohta.

- 72 Kordustaotluses märkis hageja, et isikuandmete edastamine on vajalik tulenevalt õigusest teabele ja õigusest sõnavabadusele. Ta selgitas, et taotletud dokumentide avalikustamine on vajalik selleks, et oleks võimalik teha reportaaž viisist, kuidas avaliku sektori vahendeid kasutati, isiklike huvide võimalikust mõjust sellele, kuidas parlamendiliikmed hääletavad, ja kontrollimehhanismide toimimisest. Seda eesmärki silmas pidades rõhutas ta, et asjassepuutuvate parlamendiliikmete nimede teadasaamine on reportaaži tarbeks hädavajalik, võimaldamaks tal teostada oma sõnavabadust ja edastada teavet üldsusele, kellel kodanike ja maksumaksjatenas on sellele õigus. Hageja väitel võimaldaks pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine vältida seda, et nad kasutavad oma hääli selle pensioniskeemi mõjutamiseks, et saada sellest kasu viisil, mis ei ole kooskõlas valijate tahtega. Hageja hinnangul ei ole üldsusel muid võimalusi teada saada, kuidas parlamendiliikmed selle skeemi puhul kasutavad avalikust võimust tulenevaid eeliseid.

73 Parlament leidis vaidlustatud otsuses peamiselt, et hageja ei ole tõendanud isikuandmete edastamise vajalikkust, lükates esitatud põhjendused tagasi kahel eraldiseisval põhjusel. Esiteks määratles parlament, et taotluse põhjenduseks on teabevabaduse ja sõnavabaduse kontekstis viidatud üldsuse ja meedia huvile avaliku sektori kulude vastu, mille hulka kuuluvad ka parlamendiliikmete finantssoodustused. Ta leidis sellega seoses, et viidatud üldsuse huvi on abstraktne ja väga üldine, ja et kui selle puhul oleks määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kontekstis tegemist õigustatud argumentiga, võimaldaks see isikuandmete avaldamist üle mõistlike piiride ning viiks tulemuseni, mis ei järgiks liidus kehtivaid isikuandmete kaitse norme. Teiseks märkis parlament, et hageja ei selgitanud, milline seos on tema taotletavate eesmärkide ja isikuandmete, mille avalikustamist ta soovib, vahel, kuivõrd põhjused, miks andmete edastamine on vajalik, ei ole selged. Ta jätkas, märkides, et avaliku kontrolli teostamiseks ei ole vajalik ega proportsionaalne küsida kõigi pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimesid, sest pensioniskeemi puudutavad otsused tegi juhatus, osutades seeläbi asjaolule, et hageja oleks pidanud määratlema konkreetse ja erilise huvide konflikti ohu, et edastamise vajalikkust tõendada.

– Poolte argumendid

74 Esimesena argumendina selgitab hageja, et põhjendas isikuandmete saamise vajalikkust asjaoluga, et tegemist oli üldist huvi pakkuva teabega, mida tema ajakirjanikuna võib Euroopa kodanikele teatavaks teha, et viimased teaksid, kuidas avaliku sektori vahendeid kulutatakse, kuidas nende valitud esindajad käituvad ja kas pensioniskeemi üle hääletamisel mõjutasid neid nende majanduslikud huvid. Teise argumendina märgib ta, et selgitas sõnaselgelt seost taotluse eesmärgi ja kõigi küsitud nimede avalikustamise vahel, kuivõrd üldsuse jaoks on see ainus viis panna oma esindajad vastutama selle pensioniskeemiga seotud tegude eest. Tal ei olnud vaja taotluses olla täpsem parlamendi juhatusse kuulunud parlamendiliikmete osas.

75 Soome Vabariigi, Rootsi Kuningriigi ja Euroopa Andmekaitseinspektori jaoks on taotletud teabe avalikustamine põhjendatud üldsuse huviga suurema läbipaistvuse vastu, mis peab võimaldama esitada üldsusele huvipakkuva aruande pensioniskeemiga seotud asjaoludest, nagu näiteks parlamendiliikmete hääletuskäitumisest, ja pakkuma võimaluse neid küsitleda või nad ära kuulata, võttes arvesse asjaolu, et isikuandmete edastamise vajalikkuse tõendamise künnis peab olema madal, kui tõlgendada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b sätestatud erandit õigusest tutvuda dokumentidega, ja asjaolu, et selle artikli tähenduses võib olla tegemist vajalikkusega, kui esinevad üldisest huvist lähtuvad põhjused nagu need, millele hageja oma taotluses täpselt ja konkreetset viitab.

76 Parlament väidab peamiselt, et hageja ei ole täitnud liidu kohtupraktikast tulenevaid kohustuslike proportsionaalsuse nõudeid, tõendamaks kõnealuste isikuandmete edastamise vajalikkust käesoleval juhul. Ta tuletab meelde, et vajalikkuse mõiste selline tõlgendamine on kooskõlas ELL artikliga 15 ja määrusega nr 1049/2001. See peab seda enam paika juhul, kui isikuandmete edastamise taotluse eesmärk on nii nagu käesolevas asjas nende üldsusele teatavakstegemine, mis on ülim sekkumine õigusesse isikuandmete kaitsele. Parlamendi hinnangul ei võimalda määrus nr 45/2001 isikuandmete kõigile avalikustamist, vaid lubab neid edastada üksnes konkreetsetele vastuvõtjatele. Lisaks märgib parlament, et hageja ei esitanud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist argumente, millest objektiivselt ilmneks väidetav üldsuse huvi, ja eelkõige, et sel ajal toimus arutelu pensioniskeemi üle või et mõne parlamendiliikme käitumine kutsus üles tähelepanelikkusele, nagu on ette nähtud kohtuotsuses Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool (EU:T:2011:688).

– Üldkohtu hinnang

77 Nagu tõdetud eespool punktis 59, on määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud vajalikkuse tingimuse, mida tuleb tõlgendada täht-tähelelt, täitmiseks tarvis tõendada, et isikuandmete edastamine on kõigist mõeldavatest meetmetest kõige sobivam taotleja soovitava eesmärgi saavutamiseks ja selle

eesmärgiga proportsionaalne. Käesolevas asjas tuleb anda ühine vastus kahele argumendile, mille kohaselt vaidlusalune isikuandmete edastamine on taotletavate eesmärkide saavutamiseks kõige sobivam viis.

- 78 Seoses eesmärkidega, mida silmas pidades hageja kordustaotluses väitis, et on vajalik, et parlament edastaks vaidlusalused isikuandmed, tuleb teha vahet ühest küljest õiguse teabele kaudu teostataval üldsuse kontrollil avaliku sektori vahendite kasutamise üle, ja teisest küljest parlamendiliikmete huvide võimalikul mõjul nende poolt seoses pensioniskeemiga antud häältele ehk parlamendiliikmete võimaliku huvide konflikti väljaselgitamisel.
- 79 Esiteks, hageja annab teada oma tahtest esitada ajakirjandusartiklite ja telereportaažide kaudu teavet pensioniskeemi kohta, et võimaldada üldsusel osaleda seda puudutavas õiguspärasel arutelul, ja ta rõhutab eriti enda kui ajakirjaniku rolli demokraatlikus ühiskonnas.
- 80 Selles kontekstis kinnitas hageja kohtuistungil, et isikuandmete edastamise vajalikkust tuleb hinnata direktiivi 95/46 artikli 9 alusel, mis näeb ette erinormid juhuks, kui niisuguseid andmeid töödeldakse ajakirjanduslikel eesmärkidel, sest määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b viitab isikuandmete kaitse alastele liidu õigusnormidele ilma muid täpsustusi tegemata. Samas ilmneb Üldkohtu kodukorra alates 1. juulist 2015 kehtiva redaktsiooni (ELT L 105, lk 1) artikli 76 punkti d ja artikli 84 lõike 1 sätetest nende koostoimes, et hagiavalduses tuleb märkida hagi ese ja lühiülevaade esitatud väidetest ning et menetluse käigus on uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus (kohtuotsus, 21.10.2010, *Umbach vs. komisjon*, T-474/08, EU:T:2010:443, punkt 60) või kui need laiendavad väidet, mis on varem otseselt või kaudselt esitatud hagiavalduses ja on sellega tihedalt seotud (vt kohtuotsus, 29.11.2012, *Thesing ja Bloomberg Finance vs. EKP BCE*, T-590/10, EU:T:2012:635, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika). Käesoleval juhul ei ole see nii ja see hilinevalt esitatud argument tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 81 Osas, milles hageja tugines kordustaotluses vaidlusaluste isikuandmete edastamise vajalikkuse põhjendamiseks õigusele teabele ja õigusele sõnavabadusele, tuleb tõdeda, et sellest ei piisa tõendamaks, et pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine on tema eesmärgi saavutamiseks kõigist mõeldavatest meetmetest sobivaim ja selle eesmärgiga proportsionaalne meede.
- 82 Hageja kirjeldas oma argumentidega kahtlemata selgelt oma taotletavaid eesmärke ja põhjusi, mille tõttu ta andmete saamist vajalikuks pidas: sisuliselt selleks, et teha reportaaž pensioniskeemist, et Euroopa üldsus saaks teada, kuidas see skeem toimib ja teostada kontrolli teda esindavate parlamendiliikmete üle. Seejuures ei selgitanud ta aga, mille poolest on pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine sobivaim meede hageja poolt enesele püstitatud eesmärgi saavutamiseks, jättes täitmata määruse nr 45/2001 artikli 8 punktist b tuleneva nõude, nii nagu seda on tõlgendatud eespool punktis 4 viidatud kohtuotsuses *Dennekamp vs. parlament* (EU:T:2011:688, punktid 30 ja 34).
- 83 Hageja piirdus nimelt kordustaotluses kinnitamisega, et meetmed, mis peavad võimaldama üldsusel kontrollida avaliku sektori vahendite arvel tehtud kulutusi pensioniskeemis, nagu näiteks eelarve täitmise heakskiitmise menetlus, ei kaitse hageja mainitud põhiõigusi ehk õigust teabele ja õigust edastada kogutud teave üldsusele, ja et seetõttu ei saa nendega põhjendada kõnealuste andmete avaldamata jätmist. Tuleb tõdeda, et need asjaolud ei võimalda kindlaks teha, mille poolest on pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine sobivaim meede hageja taotletava eesmärgi saavutamiseks, ega kuidas see on selle eesmärgiga proportsionaalne. Pelka kinnitust, et andmete edastamine on kõige sobivam viis põhiõiguste kaitse tagamiseks, ei saa pidada hageja taotletavate eesmärkide saavutamiseks mõeldavate erinevate meetmete mõju ja tagajärgede kas või piiratud mahuga analüüsi tulemuseks.

- 84 Mis puudutab hageja argumenti, et arutelu pensioniskeemi üle juba käib, kuivõrd selle loomine ja rahastamine olid seotud vastuoludega, või et isegi niisuguse arutelu puudumisel on vajalik saada teada asjassepuutuvate parlamendiliikmete nimed, et arutelu saaks tekkida, siis tuleb märkida, et hageja esitab üksnes argumente, mis seonduvad vaidlusaluse dokumentidega tutvumise taotluse esemega. Need argumendid ei võimalda tõendada, et vaidlusaluste andmete saamine on tema jaoks vajalik, sest nendest ei nähtu, kuidas taotletud meede on taotluse eseme saavutamiseks vajalik ja sellega proportsionaalne, nagu nõuab liidu kohtupraktika (vt selle kohta kohtuotsus Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 34). Lisaks näitavad nii arutelu toimumine pensioniskeemi üle, täpsemalt selle üle, et see soodustab parlamendiliikmeid avaliku sektori vahendite arvel, kui ka hageja poolt välja toodud erinevad faktilised asjaolud, et hageja juba valdab täpset teavet pensioniskeemi regulatsiooni ja toimimise kohta, mis võimaldavad tal alustada või arendada kavandatud avalikku arutelu pensioniskeemi hea haldamise ja sellega liidu eelarvele tekitatavate finantsotude kohta. Kui tõendite puudumine vaidlusaluste isikuandmete edastamise vajalikkuse kohta välja arvata, võib tõdeda, et need erinevad asjaolud, mis hageja ise on esitanud, ei toeta seisukohta, et pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimesid on vaja teada selleks, et teha teatavaks selle skeemi väidetavalt negatiivsed mõjud avaliku sektori vahenditele.
- 85 Järgmiseks, sama järeldus tuleb teha ka Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast, kus on otsustatud, et valitud ametiisiku isikuandmetes seisneva teabega tutvumise võimaldamisest keeldumine ei ole demokraatlikus ühiskonnas vajalik, arvestades ajakirjanike õigust saada ja edastada üldist huvi pakkuvat teavet. Niisugune järeldus ei võimalda nimelt kuidagi kindlaks teha, kas hageja taotletav meede on tema soovitava eesmärgi saavutamiseks kõige sobivam ja sellega proportsionaalne.
- 86 Viimaseks, eespool punktis 82 tehtud järeldust ei väära ka argumendid, et hageja lõi sõnaselge seose tema taotlusega soovitava eesmärgi ja kõigi küsitud nimede avalikustamise vahel, ning ta ei pidanud olema oma taotluses täpsem eriti parlamendi juhatusse kuuluvate parlamendiliikmete osas, arvestades määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 6 ette nähtud osalise avaldamise võimalust arvestades. Miski nendes argumentides ei võimalda määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b nõuetele vastavalt tõendada pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamise vajalikkust.
- 87 Järgmiseks tuleb tagasi lükata hageja argumendid pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamise vajalikkuse kohta, arvestades eesmärki teavitada üldsust ja kaasata ta arutellu pensioniskeemi seaduslikkuse üle, sest põhiõiguste harta artikleid 11 ja 42, mis käsitlevad vastavalt sõnavabadust ja õigust tutvuda liidu institutsioonide ja asutuste dokumentidega, ei ole rikutud.
- 88 Teiseks, hageja leiab, et vaidlusaluste isikuandmete edastamine on vajalik selleks, et välja selgitada, kas parlamendiliikmeid mõjutasid pensioniskeemi üle hääletamisel nende majanduslikud huvid, kuivõrd kõigi pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine on üldsuse jaoks ainus viis panna oma esindajad vastutama selle pensioniskeemiga seotud tegude eest.
- 89 Hageja argumendid nii kordustaotluses kui ka kohtumenetluses lähtuvad vajadusest saada teada parlamendiliikmete võimalikud huvid konfliktid.
- 90 Esiteks tuleb märkida, et vastuseks kohtuistungil esitatud küsimusele väitis parlament, et huvid konfliktide paljastamist ei saa õiguslikust seisukohast vaadelda isikuandmete töötlemise õiguspärase eesmärgina määruse nr 45/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses, korrates sellega kostja vastuses juba esitatud, kuid viidatud sättega sidumata argumenti. Samas tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuses ei väitnud parlament, et pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamine kujutab endast andmetöötlust, mis ei ole kooskõlas õiguspärase eesmärkidega, milleks need andmed koguti. Seetõttu tuleb see argument vaidlustatud otsuse ebaõige tõlgendamise tõttu igal juhul tagasi lükata, sest vaidlustatud otsuse põhjenduste hulgas sellist väidet ei ole.

- 91 Teiseks, Euroopa Parlamendi liikmete majanduslikke huve ja huvide konflikti käsitleva käitumisjuhendi artikli 3 lõikes 1 sätestatud:

„Huvide konflikt tekib siis, kui parlamendiliikmel on isiklik huvi, mis võib ebasoovitavalt mõjutada parlamendiliikme ametiülesannete täitmist. Huvide konflikti ei esine, kui parlamendiliige saab kasu üksnes asjaolu tõttu, et ta on osa üldsusest või suurest inimrühmast.”
(http://www.europarl.europa.eu/pdf/meps/201305_Code_of_conduct_ET.pdf)

- 92 Samuti tuleb märkida, et Euroopa Nõukogu hinnangul tekib huvide konflikt olukorras, kus ametiisikul on isiklik huvi, mis võib mõjutada või näida mõjutavat tema ametiülesannete erapooletut ja objektiivset täitmist, kusjuures nimetatud isiklik huvi hõlmab mis tahes soodustusi talle endale või tema perekonnale, vanematele, sõpradele või lähedastele, või isikutele või organisatsioonidele, kellega tal on või on olnud äri- või poliitilised suhted, ning mis tahes rahalisi või eraõiguslikke kohustusi, mis ametiisikul on (vt artiklit 13 Euroopa Nõukogu ministrite komitee 11. mail 2000 vastu võetud soovitus R (2000) 10 liikmesriikidele ametiisikute käitumiskodeksi kohta artikkel 13).
- 93 Valitud ametiisiku puhul eeldab huvide konflikt, et – nagu rõhutab ka hageja –, et teatud küsimuse üle hääletamisel võib valitud ametiisiku isiklik huvi tema käitumist mõjutada. Käesoleval juhul peitub huvide konflikt asjaolus, et parlamendiliikmed saavad pensioniskeemi hääletamise teel muuta või väljendada selle suhtes oma seisukohta viisil, mis toetab nende huvisid sellest skeemist kasu saajatena.
- 94 Samas on selleks, et selgitada välja parlamendiliikmete potentsiaalne huvide konflikt pensioniskeemi üle otsustamisel, vaja nimeliselt teada, kes parlamendiliikmetest on selles skeemis kindlustatud, ilma et asjaolu, et valitud esinduskogu liikme ülesannetega kaasneb paratamatult – nagu väidab parlament –, huvide konflikt, mõjutaks isikuandmete edastamise vajalikkusele antavat hinnangut. See asjaolu iseenesest ei võimalda kuidagi tõendada, et taotletud andmeedastamine ei ole vajalik. Niisugune edastamine on seega ainus meede, mis võimaldab saavutada hageja taotletavat eesmärki, sest ühegi muu meetmega ei ole võimalik tagada potentsiaalse huvide konflikti olukorras olevate parlamendiliikmete identifitseerimist. Seetõttu on pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamine määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamise seisukohalt kõige sobivam meede ning see on proportsionaalne, tegemaks kindlaks, kas huvi, mis parlamendiliikmetel selle skeemi vastu on, võib mõjutada nende hääletuskäitumist (vt selle kohta kohtuotsus Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punktid 30 ja 34).
- 95 Selles etapis tuleb siiski märkida, et käesolevas olukorras, kus potentsiaalne huvide konflikt seisneb parlamendiliikmete hääletuskäitumises, ei saa pelga pensioniskeemis kindlustatute nimede avalikustamisega seda konflikti ilmsiks teha. Lisaks sellele on vaja välja selgitada, millised parlamendiliikmed pidid selle skeemi üle toimunud hääletamisel otsustama, kuivõrd parlament väidab, et potentsiaalne huvide konflikt võib olla ainult neil, kes on skeemis kindlustatud ja kuuluvad parlamendi juhatusse ehk organisse, kes parlamendi väitel määrab pensioniskeemi haldamise.
- 96 Hageja ei piirdunud aga kordustaotluses viitamisega ainult nendele hääletamistele, mille tulemusel tehti muudatused pensioniskeemi haldamisse, vaid ta viitas kõigile hääletamistele, mille käigus parlament või selle organid ühel või teisel viisil otsustasid pensioniskeemi üle. Niisiis näitas ta isiklike huvide võimalikku mõju parlamendiliikmete hääletustulemustele, parlamendiliikmete positsioonile, mille tõttu nad saavad mõjutada viisi, kuidas avaliku sektori vahendeid nende kasuks kasutatakse, ja muude viiside kui pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede avalikustamine puudumine selle paljastamiseks, kuidas valitud ametiisikud kasutavad selle skeemi puhul avalikust võimust tulenevaid eeliseid.
- 97 Vastuseks menetlust korraldavatele meetmetele (vt punkt 23 eespool) esitas hageja Üldkohtule alates 1. oktoobrist 2005 vastu võetud aktid, millega parlamendi täiskogu, eelarvekontrollikomisjon ja juhatus olid hageja väitel teinud pensioniskeemi muudatusi või teinud otsuseid selle haldamise kohta. Täiskogu puhul on tegemist Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2007. aasta otsusega 2008/497/EÜ, Euratom: Euroopa

- Liidu 2005. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, I jagu – Euroopa Parlament (ELT 2008, L 187, lk 1), Euroopa Parlamendi 22. aprilli 2008. aasta otsusega 2009/185/EÜ, Euratom: Euroopa Liidu 2006. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, I jagu – Euroopa Parlament (ELT 2009, L 88, lk 1), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta otsusega 2009/628/EÜ, Euratom: Euroopa Liidu 2007. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, I jagu – Euroopa Parlament (ELT L 255, lk 1), ja Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsusega 2012/544/EÜ, Euratom: Euroopa Liidu 2010. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, I jagu – Euroopa Parlament (ELT L 286, lk 1). Eelarvekontrollikomisjoni puhul on tegemist otsuse liidu 2005. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, I jagu – Euroopa Parlament, muudatusi 1–21 puudutava 8. märtsi 2007. aasta aruande eelnõuga, teabedokumendiga nimetatud komisjoni arvamusest 2006. eelarveaasta üldeelarvele heakskiidu andmise kohta ja nimetatud komisjoni tööde aruandega 2010. eelarveaasta üldeelarvele heakskiidu andmise kohta. Juhatuse puhul on tegemist 30. novembri 2005. aasta otsusega pensioniskeemi haldamise kohta, 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsusega aasta otsus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta (ELT 2009, C 159, lk 1), 9. märtsi 2009. aasta otsusega vabatahtliku pensionifondi kohta ja 1. aprilli 2009. aasta otsusega vabatahtliku pensionifondi kohta.
- 98 Kõigepealt tuleb jätta kõrvale parlamendi 28. septembri 2005. aasta otsus 2005/684/EÜ, millega võetakse vastu Euroopa Parlamendi liikmete põhimäärus (ELT L 262, lk 1), sest see dokument jääb väljapoole hageja esitatud dokumentidega tutvumise taotluse kohaldamisala, mis hõlmab eelkõige pärast 2005. aasta septembrit pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimelist loetelu. Sama kehtib ka teabedokumendiga eelarvekontrollikomisjoni arvamusest 2006. eelarveaasta üldeelarvele heakskiidu andmise kohta ja nimetatud komisjoni tööde aruande kohta 2010. eelarveaasta üldeelarvele heakskiidu andmise kohta, mis üksnes viitavad kaudselt otsustele või hääletustulemustele ilma neid täpselt määratlemata.
- 99 Järgmiseks tuleb menetlust korraldavatele meetmetele kohtuasja poolte poolt antud vastuste põhjal tõdeda, et eespool punktis 97 mainitud nelja täiskogu otsuse üle, mis kõik sisaldavad otsust, millega antakse heakskiit parlamendi presidendi tegevusele eelarve täitmisel ning esitatakse oma tähelepanekud lisatud resolutsioonis, on toimunud hääletus, mis puudutas heakskiitmisotsuseid ja resolutsioone. Parlament, kellelt kohtuistungil selle kohta aru päriti, ei suutnud täpsustada, kas kõikide nimetatud otsuste ja resolutsioonide puhul hääletati kogu akti suhtes tervikuna või üksikute punktide või teatavate punktide muudatusettepanekute kaupa.
- 100 Kohtuistungil järel parlamendile esitatud küsimused puudutasid seetõttu nelja eespool nimetatud, täiskogu poolt vastu võetud eelarve heakskiitmise otsuse ja nendega kaasnevate resolutsioonide täpset hääletamiskorda.
- 101 Parlamendi antud vastusest ilmneb, et kuigi kõik neli eespool punktis 97 mainitud heakskiitmise otsust ja nendega kaasnevat resolutsiooni võeti vastu täiskogu üldisel hääletamisel, eelnes 2005. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni 24. aprillil 2007 toimunud hääletusele, 2006. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni 22. aprillil 2008 toimunud hääletusele, ja 2010. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni 10. mail 2012 toimunud hääletusele eraldi hääletus resolutsioonide eelnõude muudatuste ja teatavate punktide üle. 2005. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni puhul toimusid eraldi ka resolutsiooni eelnõus pensioniskeemi puudutavate punktide 74–84 hääletused, mille käigus parlamendiliikmed otsuse tegid. 2006. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni puhul võeti pensioniskeemi puudutavad punktid 70–73 vastu samal viisil. Sama kehtib ka 2010. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva resolutsiooni eelnõus pensioniskeemi puudutavate punktide 98 ja 99 kohta.
- 102 Eelnevast selgub, et kõigil täiskogusse kuuluvatel parlamendiliikmetel oli õigus otsustada pensioniskeemi üle 24. aprillil 2007, 22. aprillil 2008 ja 10. mail 2012.

- 103 Seetõttu oleks parlament selleks, et hageja saaks saavutada oma eesmärgi teha kindlaks, kas parlamendiliikmetel on potentsiaalne huvide konflikt, pidanud edastama talle nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimed, kes kuulusid ka täiskogusse eespool punktis 102 nimetatud kuupäevadel ja kes neil kuupäevadel tõepoolest hääletasid, piirdumata nende parlamendiliikmete nimedega, kes osalesid Euroopa Parlamendi kodukorra artiklis 180 ette nähtud nimelise hääletuse menetluse kohaselt toimunud hääletusel, nagu võib oletada hageja 2. veebruari 2015. aasta seisukohtades märgitu põhjal. Olenemata sellest, millist hääletusmenetlust seda pensioniskeemi puudutavatel hääletustel kasutati, võis kõiki parlamendiliikmeid, kes tegelikult hääletasid ja kes olid skeemis kindlustatud, mõjutada nende isiklik huvi selle vastu (vt punkt 102 eespool).
- 104 Eelnevast tuleneb, et ei ole vaja analüüsida eelarvekontrollikomisjoni ja parlamendi juhatuse täpseid hääletamismeetodeid, kuna nende organite liikmed on ühtlasi ka täiskogu liikmed.
- 105 Kolmandaks leiab parlament, et põhimõtteliselt on võimatu kindlaks teha, kas parlamendiliikmeid mõjutas pensioniskeemi üle otsustamise ajal tõepoolest nende isiklik majanduslik huvi või mõni õiguspärane muu ajend, või mitte, sest pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete identifitseerimine ei anna mingit teavet nende subjektiivsete hääletusmotiivide kohta pensioniskeemi üle hääletamisel.
- 106 Samas hõlmab huvide konflikti mõiste peale olukorra, kus ametiisikul on isiklik huvi, mis võib mõjutada tema ametiülesannete – käesoleval juhul Euroopa Parlamendi saadiku ülesannete – erapooletut ja objektiivset täitmist, ka olukorda, kus teatud huvi võib üldsuse silmis näida mõjutavat ametiisiku ametiülesannete erapooletut ja objektiivset täitmist. Lisaks on potentsiaalse huvide konflikti paljastamise eesmärk peale niisuguste juhtumite nähtavaks tegemise, kus ametiisik on ametiülesandeid täitnud oma isiklike huvide rahuldamiseks, ka üldsuse teavitamine ametiisikute huvide konfliktidest, et ametiisikud tegutseksid ametiülesannete täitmisel erapooletult, olles neid puudutava huvide konflikti olukorra deklareerinud ja võtnud selle konflikti vältimiseks meetmeid või teinud ettepaneku nende meetmete võtmiseks. Järelikult on parlamendi argument alusetu ja tuleb tagasi lükata, eriti kuna valitud ametiisiku subjektiivsed motiivid ei ole pealegi põhimõtteliselt kontrollitavad.
- 107 Neljandaks, eespool punktis 106 esitatud põhjustel tuleb tagasi lükata ka parlamendi argument, et hageja ei ole esitanud tõendeid arutelu kohta parlamendiliikmete potentsiaalse huvide konflikti üle seoses pensioniskeemiga, või mõne konkreetse parlamendiliikme käitumise üle.
- 108 Viiendaks, ka punktide 91–106 põhjendusest eespool ilmneb, et eeskiri, mis väidetavat tuleneb määrusest nr 45/2001, nii nagu seda tõlgendati kohtuotsuses Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool (EU:T:2011:688, punktid 34 ja 35), ja mille kohaselt on isikuandmete edastamist taotleva isiku ülesanne täpselt edastada kõik asjaolud, mis võimaldavad teha järeldada andmete edastamise vajalikkust, ei saa tuua kaasa parlamendi väidetavaid tagajärgi.
- 109 Kõigepealt, vastupidi parlamendi väidetele tuleb tõdeda, et hageja on esitanud põhjused, mille tõttu peaks parlamendiliikmete kindlustatusest pensioniskeemis teada saama: eelkõige annaks see võimaluse paljastada potentsiaalsed huvide konfliktid, mis võivad nende ametiülesannete täitmist mõjutada.
- 110 Järgmiseks, kuigi parlament väidab, et hageja oli andmete edastamise vajalikkuse tõendamiseks kohustatud täpselt esitama kõik asjaolud, millest ilmneb huvide konflikti olemasolu, tuleb tõdeda, et selleks, et selgitada välja parlamendiliikmete potentsiaalne huvide konflikt pensioniskeemi üle otsustamisel, võis hageja õiguspäraselt piirduda selgitamisega, et parlamendiliikmed olid niisuguses olukorras asjaolu tõttu, et nad olid ühtaegu nii parlamendiliikmed kui ka selles pensioniskeemis kindlustatud. Huvide konflikti mõiste viitab olukorrale, kus teatud huvi võib üldsuse silmis mõjutada või näida mõjutavat ametiülesannete erapooletut ja objektiivset täitmist (vt eespool punkt 106) ning seetõttu ei ole niisiis vaja tõendada erapooletuse puudumist kõnealuste ametiülesannete täitmisel.

Täpsemalt, hagejale ei saa ette heita, et ta enne kõnealuste parlamendiliikmete nimede edastamise taotluse esitamist ei määratlenud ise organit, kelle ülesanne parlamendis oli selle pensioniskeemi üle otsustada, ega seetõttu ka asjassepuutuvate parlamendiliikmete rühma.

- 111 Vastupidine tõlgendus viiks nõudmiseni, et hageja taotleks kõigepealt võimalust tutvuda dokumentidega, millest nähtub, millistes organites pensioniskeemi üle hääletati, ja et ta saadud tulemust arvestades taotleks siis võimalust tutvuda dokumentidega, millest nähtuvad parlamendiliikmed, kes selle küsimuse üle hääletamisest tõepoolest osa võtsid, ja seejärel selles skeemis kindlustatud parlamendiliikmeid identifitseeriva dokumendiga. Ükski määruse nr 1049/2001 säte ei kohusta liidu institutsiooni või asutuse valduses olevate dokumentidega tutvumise võimaluse taotlejat niisugust menetlust läbima, ja see ei tulene ka määruse nr 45/2001 kohaldamisest isikuandmeid sisaldavatele dokumentidele.
- 112 Kuuendaks, parlament väidab, et huvi, mille alusel pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamist taotletakse, põhineb üksnes dokumentidega tutvumise taotluse esitanud ajakirjaniku, antud juhul hageja, hinnangul, mitte objektiivsetel põhjustel. Seda tehes kipub parlament tähelepanuta jätma asjaolu, et hageja tugines pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete potentsiaalsele huvide konfliktile pensioniskeemi üle hääletamisel, nii et tegemist ei ole olukorra subjektiivse hindamisega, vaid kõnealuste parlamendiliikmete ametiülesannete erapooletut ja objektiivset täitmist ohustava asjaoluga.
- 113 Seetõttu tuleneb eespool punktidest 88–112, et parlament tegi ilmse hindamisvea, leides, et hageja ei tõendanud nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamise vajalikkust, kes täiskogul osalejatena võtsid tegelikult osa pensioniskeemi üle hääletamisest 24. aprillil 2007, 22. aprillil 2008 ja 10. mail 2012 toimunud hääletusel, arvestades hageja eesmärki teha kindlaks potentsiaalsed huvide konfliktid.
- 114 Hagi läbivaatamist tuleb siiski jätkata nende argumentide analüüsiga, mis käsitlevad isikuandmete edastamise teise kumulatiivse tingimuse kohaldamist, mis on sätestatud määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b, ehk selle väite analüüsiga, et ei ole mingit põhjust arvata, et nende hääletusel osalenud täiskogu liikmete nimede avalikustamine, kes on pensioniskeemis kindlustatud, võib kahjustada nende õigustatud huve.
- Määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sätestatud tingimuse kohaldamine, mis käsitleb õigustatud huvi puudumist parlamendiliikmete eraelu puutumatus vastu
- 115 Väite teine osa jaguneb kolmeks argumendiks, mis omavahel osaliselt kattuvad. Esimese argumendina väidab hageja, et parlamendiliikmetel ei ole õigustatud huvi oma eraelu puutumatus vastu määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses, kuna nende tegevus on suures osas üldsuse tähelepanu all. Teises argumendina kinnitab hageja, et parlament ei selgitanud vaidlustatud otsuses, kuidas taotletud dokumentide avalikustamine kahjustaks parlamendiliikmete õigustatud huve. Kolmanda argumendiga väidab ta, et isegi kui parlament leidis õigesti, et taotletud teave kuulub parlamendiliikmete erasfääri, ei ole see piisav selle teabe kaitsmiseks õigustatud huvina määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tähenduses, mis nõuab esinevate huvide kaalumist.
- 116 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et kohtupraktikas on nõutud, et kui isikuandmete edastamise vajalikkus on tõendatud, peab dokumentidega tutvumise taotluse saanud liidu institutsioon või organ kaaluma asjassepuutuvate poolte huve ja kontrollima, kas on põhjust arvata, et andmete edastamine võib kahjustada andmesubjektide õigustatud huve määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b sätestatu tähenduses (vt selle kohta kohtuotsused, komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 78, ja Dennekamp vs. parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 30).

- 117 Niisugune nõue peab panema taotluse saanud liidu institutsiooni või asutuse isikuandmete edastamisest keelduma, kui on tuvastatud, et esineb vähimigi alus arvata, et andmete edastamine kahjustaks andmesubjektide õigustatud huve.
- 118 Esiteks, kõik argumendid, mis hageja esitas esimese väite teise osa põhjendamiseks, lähtuvad eeldusest, et parlamendiliikmete ülesannete avaliku laadi ja nende staatuse tõttu ei ole parlamendiliikmete õigustatud huvid kaitstud samal määral kui nende isikute huvid, kes ei ole avaliku elu tegelased. Parlamendiliikmete huvide puhul tuleb eristada avalikku sfääri kuuluvaid huve, mis peavad olema kaitstud väiksemal määral, kui neid kaaluda huviga isikuandmete edastamise vastu, ja erasfääri kuuluvatel huvidel, mida tuleb kaitsta.
- 119 Ka parlament möönab, et avaliku ja isikliku sfääri eristamine avaliku elu tegelaste puhul, mille hageja teeb, on asjakohane selgitamaks välja isikuandmete kaitse määra, millele neil määruses nr 45/2001 sätestatud korra alusel õigus on, isegi kui nimetatud määruses sellekohane regulatsioon puudub. Oleks nimelt kohatu hinnata isikuandmete edastamise taotlusi ühtviisi, olenemata sellest, kes on andmesubjekt. Avaliku elu tegelane on otsustanud end kolmandatele isikutele ja eelkõige meediale eksponeerida, ja selle kaudu on tal olenevalt tegevusvaldkonnast rohkem või vähem suur publik, olgugi et selline valik ei tähenda sugugi, et selle isiku isikuandmete edastamise üle otsustamisel ei tule kunagi arvestada õigustatud huvide kahjustamisega. Niisiis on avaliku elu tegelane üldjuhul juba nõustunud teatavate teda puudutavate isikuandmete üldsusele avalikustamisega, või ta on kallutanud teisi isikuid seda tegema, või teinud seda ise. Seetõttu tuleb kirjeldatud taustsüsteemiga arvestada, hinnates määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamisel ohtu kahjustada avaliku elu tegelaste õigustatud huve ja kaaludes neid huve taotletud isikuandmete edastamise vajalikkusega.
- 120 Niisuguses kontekstis tuleb selleks, et käesoleval juhul hinnata ohtu kahjustada parlamendiliikmete õigustatud huve, mille hulka vaieldamatult kuuluvad teatavad kutsealase tegevuse aspektid nagu näiteks töötasu osad, võtta täpsemalt arvesse seost vaidlusaluste isikuandmete ehk pensioniskeemis kindlustatud ja seda skeemi puudutanud hääletusel osalenud parlamendiliikmete nimede ja parlamendiliikmete mandaadi vahel. Selles skeemis saavad aga olla kindlustatud ainult parlamendiliikmed. Nõnda on parlamendiliikme mandaadi olemasolu esimene ja vajalik tingimus selle skeemi alusel makstava täiendava pensioni saamiseks. See on peamine põhjus, miks vaidlusalused isikuandmed kuuluvad parlamendiliikmete avalikku sfääri.
- 121 Arvestades seda tunnust, mis piirab pensioniskeemi kohaldamise üksnes parlamendiliikmetega, ei ole asjaolu, et selles pensioniskeemis kindlustamine on valikuline ning toimub vabatahtliku liitumise tulemusel, ehk et see ei kaasne mandaadiga automaatselt, ega asjaolu, et täiendavat pensioni saadakse pärast mandaadi lõppemist, ei ole määravad vaidlusaluste isikuandmete kuulumiseks parlamendiliikmete isiklikku sfääri. Veel tuleb arvesse võtta mitte ainult seost parlamendiliikme mandaadiga, vaid hageja esitatus kogu teavet, mida parlament ei ole vaidlustanud või mida toimikumaterjalid kinnitavad, ning mis puudutab pensioniskeemi toimimist ehk seda, et parlament rahastab kaks kolmandikku tehtud sisse maksetest, parlament katab pensioniskeemi puudujäägi ja kohustub hüvitama pensioniskeemi kahjumi, mis hageja väitel tagas pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmetele nende omandatud õiguste säilimise. Tegemist on asjaoludega, mis kinnitavad vaidlusaluste isikuandmete kuulumist parlamendiliikmete avalikku sfääri, sest need tähistavad parlamendi tugevat finants- ja õiguslikku seotust selle pensioniskeemiga.
- 122 Arvestada tuleb ka kohtupraktikaga, mille kohaselt ühest küljest kuulub täiendav pensioniskeem nende õigusnormide hulka, mille eesmärk on üldistes huvides tagada parlamendiliikmete majanduslik sõltumatus ja teisest küljest tuleb parlamendi pädevate organite poolt selle pensioniskeemi kohta võetud meetmeid käsitada institutsioonisestest korraldusmeetmetena, mille eesmärk on tagada parlamendi nõuetekohane toimimine, nii et sellest tulenevad õigused ja kohustused kuuluvad avaliku õiguse kohaldamisalasse (vt selle kohta kohtuotsused *Purvis vs. parlament*, punkt 26 eespool, EU:T:2011:600, punktid 60 ja 61, ja 13.3.2013, *Inglewood jt vs. parlament*, T-229/11 ja T-276/11, EKL, EU:T:2013:127, punkt 61).

- 123 Parlamendi argument, et sissemaksed pensioniskeemi puudutavad parlamendiliikmete isiklikku majanduslikku olukorda, tuleb tagasi lükata, arvestades seost, mille saab teha skeemi teiste finantsosadega, mille hulka sissemaksed kuuluvad, ja parlamendiliikmete avalikku sfääriga. Sama põhjendus kehtib ka parlamendi argumendi kohta, et tuleb teha vahet parlamendiliikmete hääletuskäitumisel, mis kuulub alati nende avalikku sfääri, ja nende kindlustatusega pensioniskeemis, mis parlamendi väitel kuulub nende isiklikku sfääri. Pealegi võimaldab pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamine teada saada üksnes nende kindlustatuse selle skeemis, ilma et seejuures saaks avalikuks nende majanduslik olukord, nende vara suurus, säästud või instrumendid, kuhu fondi makstud summad investeeritakse.
- 124 Eelnevat arvestades tuleb niisiis asuda seisukohale, et asjas esinevate erinevate huvide kaalumisel tuleb pensioniskeemiskeemis kindlustatud parlamendiliikmete õigustatud huve, mis on seotud parlamendiliikmete avaliku sfääriga, vastavalt määruse nr 45/2001 loogikale kaitsta vähemal määral kui huve, mis on seotud nende isikliku sfääriga.
- 125 Teiseks tuleb meelde tuletada, et isegi selles kontekstis edastatakse isikuandmed ainult juhul, kui ei ole mingit põhjust arvata, et edastamine võib kahjustada andmesubjektide õigustatud huve. Pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede kaitse väiksema määra tõttu tuleb suurem kaal anda edastamistaotlusega esindatud huvidele.
- 126 Nagu hageja rõhutab, võimaldab parlamendiliikmete potentsiaalsetest huvide konfliktidest teadasaamine, mis on andmete edastamise taotluse eesmärk, tagada parema kontrolli parlamendiliikmete tegevuse ja liikmesriikide rahvast esindava liidu institutsiooni toimimise üle ning suurendada parlamendi tegevuse läbipaistvust. Vastupidi parlamendi poolt kohtuistungil väidetule võib niisuguseid huve võtta arvesse kaalumisel, mida määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b kohaldamisel teha tuleb (vt punktid 61–63 eespool). Arvestades seda, kui olulised on mainitud huvid, mille eesmärk on tagada liidu nõuetekohane toimimine, luues usaldust, mida kodanikud institutsioonidelt õigustatult ootavad, tuleb tõdeda, et pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete õigustatud huve, nii nagu need on piiritletud punktides 120 ja 121 eespool, ei saa kahjustada kõnealuste isikuandmete edastamisega.
- 127 Esinevate huvide kaalumise tulemusel oleks niisiis tulnud nõustuda nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamisega, kes osalesid pensioniskeemi üle hääletamisel, kuna parlament ei saa õiguspäraselt väita, et edastatavate isikuandmete subjektide õigustatud huvide kaitseks kehtib õiguslikult siduv eeldus. Miski määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b sõnastuses ei kõnele sellise eelduse tunnustamise kasuks, vaid isikuandmete edastamise taotluse hindamine nõuab esinevate huvide kaalumist, kui taotleja on tõendanud nimetatud andmete edastamise vajalikkust (vt selle kohta kohtuotsused, komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 79, ja Dennekamp *vs.* parlament, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 34), kusjuures seda tingimust tuleb tõlgendada täht-tähelt ja see näeb ette, et taotleja esitaks viidatud vajaduse tõendamiseks sõnaselged ja õiguspärased põhjendused. Pealegi tugineb parlament niisuguse eelduse olemasolu kinnitamiseks ekslikult määrusele nr 1049/2001, märkides, et see võimaldab teha erandeid õigusest läbipaistvusele. Kuigi määruses nr 1049/2001 on tõepoolest ette nähtud erand dokumentidega tutvumise õigusest juhul, kui avalikustamine toob kaasa isiku eraelu puutumatusse või isikupuutumatusse kahjustamise ohu, muutes seeläbi kohaldatavaks määruse nr 45/2001, ei teki selle tulemusel sugugi eeldust nende isikute huvide kasuks, kelle isikuandmeid viimati nimetatud määrus kaitseb.
- 128 Muude parlamendi esitatud argumentide osas tuleb märkida, et kriitika hageja taotletud meetmete proportsionaalsuse suhtes on ainetu. Parlament seab seda tehas kahtluse alla pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamise vajalikkuse hageja taotletavate eesmärkide saavutamise seisukohalt, mitte esinevate huvide kaalumise.

- 129 Parlamendi ülejäänud argumendid tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata. Nimelt on põhjendamatu parlamendi arutluskäik, et hagejaga nõustudes ei oleks parlamendiliikmetel enam õigust eraelu puutumatusse ja et isikuandmete edastamine ohustaks nende mandaadi sõltumatust. Neid väiteid ei toeta ükski tõsiseltvõetav asjaolu, ning samas tuleb toonitada vaidlusaluste isikuandmete edastamisel ilmsiks tuleva teabe piiratust, ja märkida, et ei ole arusaadav, kuidas asjaolu, parlamendiliige on pensioniskeemis kindlustatud, ilmsiks tulek kahjustaks tema mandaati. Sama kehtib ka argumendi kohta, et parlamendiliikmeid võib tabada üldsuse kriitika väidetava huvide konflikti suhtes. Kuna niisugune konflikt on parlamendiliikme ametikohale omane, võib iga üldsuse hulka kuuluv isik, kes teab pensioniskeemiga seotud probleeme, sellise kriitika juba esitada, ilma et ta täpselt teaks nende parlamendiliikmete nimesid, kes niisuguses huvide konflikti olukorras on. Lisaks tuleb tõdeda, et erinevate menetluskäikude kaudu hageja juba esindab seda kriitikat.
- 130 Seetõttu tuleb tõdeda, et parlament tegi ilmse hindamisvea, leides, et nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimede edastamine, kes osalesid pensioniskeemi üle toimunud hääletamisel, kahjustaks nende õigustatud huve.
- 131 Hagi läbivaatamist tuleb jätkata, sest parlamendi tehtud hindamisviga määruse nr 45/2001 artikli 8 punktis b ette nähtud kahe kumulatiivse tingimuse kohaldamisel puudutab ainult täiskogu liikmeid, kes osalesid pensioniskeemi üle toimunud hääletusel 24. aprillil 2007, 22. aprillil 2008 ja 10. mail 2012, mitte aga parlamendiliikmeid, kes ei hääletanud, ja neid, kes ei olnud veel ametis või kes ei olnud enam ametis, kuna nende mandaat oli varem lõppenud ja mis hõlmab neid, kes olid oma pensioniõigusi kasutama asunud.

Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudumist

- 132 Hageja väidab sisuliselt, et vaidlustatud otsuses tehtud järeldus, et kohustus kaitsta eraelu puutumatus seoses isikuandmetega kaalub üles läbipaistvuse nõude, on põhjendamata. Parlament ei selgitanud, kuidas taotletud dokumentide avalikustamine konkreetset ja tegelikult kahjustaks nende parlamendiliikmete eraelu puutumatusse, kelle nimed kõnealustes dokumentides kirjas on.
- 133 Tuleb meelde tuletada, et kui asjassepuutuv institutsioon otsustab mitte võimaldada tutvuda taotletud dokumendiga, on ta põhimõtteliselt kohustatud selgitama, kuidas selle dokumendi avalikustamine võib konkreetset ja tegelikult kahjustada huvi, mida kaitseb määruse nr 1049/2001 artiklis 4 sätestatud erand, millele see institutsioon tugineb (kohtuotsused, *Rootsi vs. MyTravel* ja komisjon, punkt 35 eespool, EU:C:2011:496, punkt 76, ning 28.3.2012, *Egan ja Hackett vs. parlament*, T-190/10, EU:T:2012:165, punkt 90). Niisugust selgitust ei saa seega pidada pelgalt kinnituseks, et teatavate dokumentidega tutvumine kahjustaks eraelu puutumatusse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses (kohtuotsus, *Egan ja Hackett vs. parlament*, eespool viidatud, EU:T:2012:165, punkt 90).
- 134 Tuleb ka meelde tuletada, et kui määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotlusega palutakse luba tutvuda isikuandmeid sisaldavate dokumentidega, tuleb kohaldada kõiki määruse nr 45/2001 sätteid, sh selle määruse artiklit 8 (kohtuotsused, komisjon vs. *Bavarian Lager*, punkt 4 eespool, EU:C:2010:378, punkt 63, ja *Dennekamp vs. parlament*, punkt 4 eespool, EU:T:2011:688, punkt 26)
- 135 Juhul, kui määruse nr 45/2001 artikli 8 punkti b tuleb nii nagu käesolevas asjas kohaldada dokumentidega tutvumise taotlusele, langeb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b kaitstud huvi konkreetse ja tegeliku kahjustamise uurimine seetõttu kokku isikuandmete edastamisest puudutatud isiku õigustatud huvide kahjustamise ohu hindamisega, kuna artikli 8 punktis b mainitud õigustatud huvid hõlmavad isiku eraelu ja isikupuutumatusse, mida niisuguste andmete edastamine võib kahjustada, kui nende teatavad aspektid üldsusele teatavaks saavad.

- 136 Samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ETL artiklis 296 nõutav põhjendus peab vastama asjassepuutuva akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheti mõistetavalt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjused ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, võib selgituste saamiseks olla. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust viidatud artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt kohtuotsus, 1.2.2007, *Sison vs. nõukogu*, C-266/05 P, EKL, EU:C:2007:75, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 137 Hageja väitel on vaidlustatud otsus põhjendamata küsimuses, kuidas taotletud dokumentide avalikustamine konkreetselt ja tegelikult kahjustaks pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete eraelu puutumatust.
- 138 Parlament leidis vaidlustatud otsuses, isikuandmete edastamine ei oleks asjassepuutuvate isikute õigustatud huvide kaalu arvestades proportsionaalne. Ta väljendab arvamust, et parlamendiliikmete õigustatud huvid on kahtlemata vähem ulatuslikud avalikus elus mitteosalevate üksikisikute huvid, kuid märgib samas, et määruses nr 45/2001 sätestatud kaitsemehhanismid on käesolevas asjas kohaldatavad ja et parlamendiliikmetel on õigustatud huvi selle vastu, et nende isikuandmeid ei avalikustataks, sest need kuuluvad nende erasfääri ja nende isiklikku majanduslikku olukorda puudutavana kujutavad endast kaitstavat õigustatud huvi. Parlamendi hinnangul on pensioni sissemaksete ja nendest tulenevate pensioniõiguste puhul alati tegemist isikliku küsimusega, mille puhul ei ole tähtsust seosel parlamendiliikme mandaadi või pensioniskeemi rahastamisviisiga. Parlament jätkas, et vastupidisel juhul oleks hageja käsitus kohaldatav kõigile avaliku halduse töötajatele. Ta kordab oma arvamust, et vaidlusaluste andmete edastamine meedia ja üldsuse üldise huvi tõttu parlamendiliikmete majandusliku olukorra vastu ei oleks proportsionaalne, välja arvatud juhul kui asuda seisukohale, et meedial ja üldsusel peab olema võimalik tutvuda kõigi parlamendiliikmete isikuandmetega ja samuti avaliku sektori kulutustega tegelevate avalike teenistujate isikuandmetega. Ta ei ole nõus hageja seisukohaga, et taotletud dokumentide avalikustamine oleks sobivam kui avaliku sektori kulude kontrollimiseks mõeldud meetmed. Ta järeldas nende asjaolude põhjal, et parlamendiliikmete õigustatud huvid kaaluvad üles kõnealuste andmete edastamise vajaduse.
- 139 Vaidlustatud otsusest ilmneb, et oht kahjustada parlamendiliikmete õigustatud huve ja seetõttu ka nende eraelu puutumatust seisneb asjaolus, et kõnealused isikuandmed, mis kuuluvad parlamendiliikmete isiklikku sfääri, kujutavad endast õigustatud huvi, mida tuleb kaitsta põhjusel, et need seonduvad parlamendiliikmete isikliku majandusliku olukorraga, sest pensioni sissemaksed ja nendest tulenevad pensioniõigused on isiklikud küsimused. Ülejäänud hinnangud, mis parlament võistlevate huvide kaalumisel andis ning mis on esitatud eespool punktis 138, ei ole seotud parlamendiliikmete õigustatud huvide või isikupuutumuse kahjustamise ohu hindamisega.
- 140 Kuna aga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erandiga kaitstud huvi konkreetse ja tegeliku kahjustamise uurimine langeb kokku isikuandmete edastamisest puudutatud isiku määruse nr 45/2001 artikli 8 punktiga b kaitstud õigustatud huvide kahjustamise ohu hindamisega, siis tuleb tõdeda, et parlament viis selle hindamise läbi, rõhutades, et vaidlusalused isikuandmed kuuluvad parlamendiliikmete isiklikku sfääri, millele selle määruse kohaldamisel laieneb kõige kõrgetasemelisem kaitse ja mida tuleb seetõttu kaitsta õigustatud huvina. Ta märkis, et pensioni sissemaksed ja sellest tulenevad pensioniõigused on isiklik küsimus, mis ei sõltu kõnealusest pensioniskeemist ja selle rahastamisviisist, et pensioniskeemist tulenevat pensioni hakatakse maksmata pärast mandaadi lõppemist ja et parlamendiliikmed pidid tegema märkimisväärselt suuri isiklikke sissemaksed, mida parlament ei hüvitanud.

- 141 Parlamendi arutluskäik vaidlustatud otsuses on küll suhteliselt lühike, kuid see võimaldab nii otsuse adressaadil kui ka Üldkohusel teada saada põhjused, miks jõudis järeldusele, et taotletud isikuandmete edastamise lubamisega kaasneb parlamendiliikmete õigustatud huvide kahjustamise oht. Kuna niisugune hinnang hõlmab tingimata parlamendiliikmete eraelu konkreetse ja tegeliku kahjustamise ohu hindamist, tuleb hageja argument, mis ei ole väga üksikasjalik, tagasi lükata.
- 142 Seetõttu tuleb hagi teine väide tagasi lükata.
- 143 Eelnevast tuleneb, et hagi on ainetu osas, milles palutakse avalikustada nende 65 parlamendiliikme nimed, kes on pensioniskeemis kindlustatud ja osalesid hagejatena kohtuasjas, milles tehti kohtumäärus *Albertini jt ja Donnelly vs. parlament*, punkt 25 eespool (EU:T:2010:519), ja kohtuotsus *Purvis vs. parlament*, punkt 26 eespool (EU:T:2011:600), et vaidlustatud otsus tuleb tühistada osas, milles parlament keeldus võimaldamast tutvuda nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimedega, kes täiskogu liikmetena võtsid tegelikult osa 24. aprillil 2007, 22. aprillil 2008 ja 10. mail 2012 toimunud hääletustest pensioniskeemi üle, ja et ülejäänud osas tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 144 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sellegipoolest võib Üldkohus vastavalt sama artikli lõigetele 2 ja 3 määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.
- 145 Kuna parlament on vaidluse põhilises osas kaotanud, siis tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ning mõista temalt välja kolm neljandikku hageja kohtukuludest. Hageja kanda tuleb jätta üks neljandik tema kohtukuludest.
- 146 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad liikmesriigid ja institutsioonid menetlusse astumisel ise oma kohtukulud. Seega kannavad Euroopa Andmekaitseinspektor, Soome Vabariik ja Rootsi Kuningriik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Ära on langenud vajadus lahendada nõue tühistada parlamendi 11. detsembri 2012. aasta otsus A(2012) 13180 keelduda võimaldamast Gert-Jan Dennekampil tutvuda teatavate dokumentidega, mis käsitlevad parlamendi teatavate liikmete kindlustatust täiendavas pensioniskeemis, osas, milles selle otsusega keelduti võimaldamast tutvuda 65 parlamendiliikme nimega kohtuasjades, milles tehti 15. detsembri 2010. aasta määrus liidetud kohtuasjades (T-219/09 ja T-326/09: *Albertini jt ning Donnelly vs. parlament* (EKL, EU:T:2010:519) ja 18. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-439/09: *Purvis vs. parlament* (EKL, EU:T:2011:600).**
2. **Tühistada otsus A (2012) 13180 osas, milles sellega keelduti võimaldamast tutvuda nende pensioniskeemis kindlustatud parlamendiliikmete nimedega, kes parlamendi täiskogu liikmetena võtsid tegelikult osa 24. aprillil 2007, 22. aprillil 2008 ja 10. mail 2012 toimunud hääletustest täiendava pensioniskeemi üle.**
3. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

4. **Jätta parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja kolm neljandikku G.-J. Dennekampi kohtukuludest.**
5. **Jätta üks neljandik G.-J. Dennekampi kohtukuludest tema enda kanda.**
6. **Jätta Euroopa Andmekaitseinspektori, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.**

Dittrich

Schwarcz

Tomlejnović

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad